

Nová přirozenost

2 Korintským 5:17 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

Člověk byl stvořen k obrazu Božímu s vlastnostmi podobnými Bohu. Měli jsme žít v dokonalém světě bez nemocí, bez zlodějů, vrahů, násilníků. Po hříchu jsme všechno ztratili a stali jsme se jen biologickými lidmi, duševními lidmi bez Boha na zemi.

Bůh se skryl před lidmi a proto ti, kteří Ho chtějí opravdově poznat, musejí se rozhodnout Ho hledat. Bůh nám nedělá žádné překážky v poznání Boha a chce, abychom v Něj uvěřili dokud je čas. Dábel udělá všechno proto, aby ses nedostal do Božího království, do Boží rodiny na zemi ani mezi křesťany. Po uvěření v Ježíše Krista už nepatříš tomuto světu, ani d'áblu, ale byl jsi zapsán do knihy života a Pán ti zaslubuje věčný život, pokud vytrváš ve víře až do konce svého života. Během té doby se musíš naučit žít nový život v Kristu.

Naše víra v Ježíše Krista nás oddělila od ducha tohoto světa, od hříchu a smrti.

Efezským 2:8 Milostí tedy jste spaseni skrze víru.

9 Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.

10 Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.

11 Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci,

12 že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.

Milostí jsme spaseni jedině pokud jsme uvěřili v Ježíše Krista, činíme pokání a necháme se pokřtít ve vodě. Milost od Boha dostáváme zadarmo, když neodmítáme Ježíše Krista. Někteří lidé si myslí, že automaticky jsou zachráněni jen z milosti skrze víru. Tento text je pak spojen s dalšími texty, které jasně ukazují, že člověk musí činit pokání. Pokud to odmítne, žádná milost pro něj není.

Jan křtil v Jordánu ty, kteří se obrátili a opravdově litovali svých hříchů. Když však přišli farizeové, pak je Jan nazval plemenem zmijím. Rozpoznal, že tito lidé nečiní pokání, zneužívají Boží slovo ke svému prospěchu, ve skutečnosti Boha nikdy nemilovali a neposlouchali. Dělal jen to, co se jim hodilo.

Matouš 3:7 Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem?"

8 Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání.

9 Nemyslete si, že můžete říkat: 'Náš otec je Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.

10 Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně.

11 Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já - nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

Božím záměrem je, aby ti, kteří uvěří, měli podobné vlastnosti, jaké má Bůh. Aby v nich byla láska, radost, pokoj, sebeovládání, smělost, odvaha, trpělivost, ale také, aby měli moc Ducha svatého k vyhánění démonů a k uzdravování nemocných.

Byli jsme bez Boha a bez naděje na věčnost. Po uvěření jsme dostali novou přirozenost - Boží.

Jan 1:12 Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

13 Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha.

Jan vysvětluje, že když jsme uvěřili, pak jsme se narodili z Boha. První narození bylo z těla podobné našim rodičům, druhé narození je z Boha. Znovuzrozením jsme dostali i Božskou přirozenost.

Boží přirozenost tě staví do mocenského postavení nad d'ábla, demony i padlé anděly.

Marek 16:15 A řekl jim: "Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.

16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.

17 Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky;

18 budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je."

19 Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.

20 Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.

Tento text je stále aktuální pro dnešní dobu.

Po rodičích naše tělesná přirozenost nám nedávala žádnou duchovní moc. Zdělili jsme jen jejich podobu a jejich vlastnosti. Některé dobré, ale také dost špatných.

Po nebeském Otci jsme dostali jen dobré vlastnosti, protože v Otci není nic zlého.

Proto je potřeba vyhodit ze sebe zlé vlastnosti a zlé povahové rysy po pozemských rodičích a přijmout Boží přirozenost a ztotožnit se s ní.

Už nejsme jenom smrtelné tělo, ale je v nás nesmrtelný duch. A pokud jsi přijal ve křtu i Ducha svatého, pak je v tobě i Boží síla, která tě opravňuje ničit skutky d'áblový. Vyhánět demony, uzdravovat nemocné a hlásat evangelium o spasení v Ježíši Kristu.

Tato nesmírná síla je v nás a není vidět a nemůže se projevit do té doby, dokud ji sami nezačneme používat v souladu s Boží vůlí.

Někdo má stále problém a přemýšlí, jak se může smrtelný člověk pustit do duchovních zlých mocností a sil a nebo proti nemocem. Ze tvé fyzické a psychické tělesné přirozenosti žádá duchovní moc nevychází. Fyzicky sice můžeš pomoci člověku, například tím, že mu vykonáš nějakou službu, ale ze své síly nemůžeš nikdy vyhnat démona nebo uzdravit nemocného.

To se může stát jedině tehdy, když Duch boží v tobě přebývá.

Můžeš si to ověřit. V modlitbě v jazycích máš důkaz, že tato nesmírná Boží moc je v tobě.

2 Korintským 4:7 Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.

Pavel apoštol říká, že i když jsme jen "hlína" - naše tělo je považováno za hliněnou nádobu, tak přesto v této nádobě je obrovská Boží síla.

Bůh stvořil člověka z prachu země a prohlásil "prach jsi a v prach se obrátíš".

Po hříchu řekl Adamovi

Genesis 3:19 V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš."

Když jsme však po mnoha letech přijali Ježíše Krista za svého Pána a Krále, pak Pán nám dal královské dary, které nejsou z naší přirozenosti, ale z Boží přirozenosti.

Bůh je od počátku nepředstavitelně mocný - všemohoucí.

I když jsme tedy jen "hliněné" nádoby, přesto můžeme mít v sobě obrovský poklad.

A tento poklad je Duch svatý v nás. Když uvěříme, že při každé modlitbě, která je v souladu s Boží vůlí se uvolní i Boží moc, pak nebudeme mít strach se modlit jeden za druhého za

uzdravování, nebo za osvobození od démonů. Boží moc v nás je silnější než jakákoli d'ábelská, nebo světská moc.

Je psáno

1 Janův 4:4 Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.

Ve světě vládne d'ábel bezbožnému lidstvu. My vládneme skrze víru v Ježíše Krista nad nemocemi, chorobami i nad demony, padlými anděly i nad samotným satanem.

Jediné, co k tomu potřebuješ, je víra v Ježíše Krista a pak nemusíš stále čekat, až se všechno naučíš. Boží síla je pořád stejná v době, kdy jsi poprvé uvěřil a ještě jsi neznal písmo, tak i po 20 letech křesťanství.

Falešná představa je v tom, že Boží síla je větší po 20 letech křesťanství. Není. Bůh je stále stejný. Co může být větší po 20 letech, je víra. A to je jediný problém, proč nejsou na začátku křesťanství tak velké skutky víry. Máme stále malou víru, která nedovoluje té obrovské Boží moci, aby konala divy a zázraky.

Na zemi se děje vše skrze víru. Bez víry se nestane žádný Boží skutek.

Takže problém s nemocemi, chorobami není v tom, že by Bůh neměl dostatek síly. Problém je v nás, kteří jsme nebudovali biblickou víru v sobě. D'ábel se tě celou dobu tvého křesťanského života snaží oklamat přesvědčováním, že nemáš žádnou Boží moc a že ve skutečnosti nemůžeš nic dělat. Není to pravda.

Když odstraníš nevěru a pochybnosti ze svého srdce, pak se Boží moc okamžitě projeví ve tvé řeči i skutku.

Ježíš stále upozorňoval na nedostatek víry u věřících a zdůrazňoval, že bez víry se člověk nemůže líbit Bohu a nemůže také od Boha nic dostat.

Židům 11:6 Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.

Bůh se přizná ke každému, kdo věří.

Jednou Pán proklel fíkovník, který neměl ovoce a on do druhého dne uschl.

Marek 11:21 Petr se rozpomenul a řekl: "Mistře, pohled', fíkovník, který jsi proklel, uschl."

22 Ježíš jim odpověděl: "Mějte víru v Boha! (víru Boží)

23 Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: 'Zdvihni se a vrhni do moře' - a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.

24 Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno a budete to mít.

Nová přirozenost z tebe udělala Boží dítě, které má nebeské občanství a které dostalo od Pána moc Ducha svatého. Nesmíš se stále posuzovat podle dřívější své neschopnosti.

Před vírou jsi mohl být méněcenný, slabý Achab, neschopný, ustrašený, depresivní, zbabělý, stále unavený, nemocný, pasivní, ubitý.

Po víře máš být silný v duchu i ve své duši, nebojácný, smělý, odvážný, nepochybující, správně sebevědomý, který se nepodceňuje ani nepřeceňuje, střídmý, pokojný, který si uvědomuje, jak obrovskou moc má ve svém nitru od Boha.

Tato moc je uvolňována vírou.

Tvé skutky budou takové, jakou budeš mít víru, kterou si vybuduješ.

Víra se nevytvoří sama od sebe bez duchovní práce. Jsou křesťané, kteří mají stejnou víru jako na začátku svého obrácení a jsou jiní, kteří po uvěření hned zažívají divy a zázraky ve svém životě.

Víru si nemůžeš koupit, ani ji získat jen pozorováním věřících, jak to dělají. Fotbalistou se nestaneš jen tím, že se budeš dívat na fotbal. Můžeš sledovat všechny ligy světa, ale pokud nezačneš trénovat a namáhat se, pak budeš jen "kibicem".

Tak je to i s křesťany. Buď budeš "kibicem" nebo budeš věřící, který má výsledky.

Buď budeš mít výsledky nebo výmluvy - nemůžeš mít obojí.

Tento citát se mi líbí, protože je praktický a pravdivý.

Podívej se nazpět do svého života a zkontroluj, co po tobě zůstalo, jestli skutky nebo řeči.

Krásné řeči ještě nikoho nezachránily.

Jsi nové stvoření, nebeská bytost, která má představovat na zemi Boží království v moci.

Neboj se a věř a Boží moc bude stále s tebou.

Karel Jureček